

en çok etkileyen; Türkiye'nin ilk kadın büyükelçisi ve çok değerli bir bilim kadını olan Adile AYDA Hanımefendinin Türk tarihi ile ilgili araştırmaları olmuştur. Son yıllarda ise ünlü dilbilimcimiz Sayın Kazım MİRŞAN'ın araştırmaları, bence çok değerli...

Biz sizi bilimkurgu roman yazarı olarak tanıdık; neden roman, neden bilimkurgu?

Bir toplumu, bir milleti bilinçlendirme ve de yönlendirme yollarından biri; kişilere hoşlandıkları, zevk aldıkları şeyler okutmaktır. Ne yazık ki bu konuda ülkemiz pek de hoş bir durumda değil. İnsanlarımız zaten çok az kitap okuyorlar. Özellikle gençlerin okuması için sunulanlar ise; ya bayağı şekilse (sözde) aşk ve cinsellikle ilgili kitaplar, ya da yabancı kaynaklı çarpık ideolojilerle ilgili kitaplar ki, bu tür kitaplar gençleri, yabancı bir devlet veya millete hayran olma, onlara benzeme isteğine hatta kendi vatanına ve milletine ihanete kadar götürmekte. Yazılacak her roman türünde çok dikkatli olunması gerektiği kanısındayım. Benim tercihim aslında tarihi roman, bu roman türü ile ilgili elimde basıma hazır eserim de var. Ama, bilimkurgunun yeri apayrı. Şöyle ki: Tarihi romanlar dikkatli yazıldıklarında okuyanları tarih hakkında bilgilendirir. Okulda bile tarih dersini pek sevmeyen gençler, aynı konular roman şeklinde sunulursa zevkle okuyarak hem o bilgileri edinmiş olur hem de tarihimize karşı merakı artar. Bu ne kazandırır dersiniz: Tarih bilinci gençlerimize kök kazandırır; kökleri sağlam olunca öyle her rüzgâr, her fırtına onları önüne katıp sürükleyemez.

Bir dakika Ali Bey, tamam tarihi romanların değerini çok iyi vurguladınız ama sizin, Kültür Bakanlığınca yayınlanan üç kitabınızın üçü de bilimkurgu türünde, neden tarihi roman değil?

Her ne kadar henüz yayınlanmamış ise de tarihi roman da yazdığımı biraz önce söylemiştim. Ha ben önceliği bilimkurguya verdim çünkü: Tarihi romanlar insanlarımızı tarihimizi öğretir, daha zevkli öğrenmelerini sağlar, atalarımızı kafalarda canlandırmayı da sağlar, onları anlamamızı da sağlar. Böylece ayağımızı yere sağlam basarız, kökümüz bilinçli şekilde sağlamlaşır. İyi de yere sağlam basmak yetmiyor, orada yani atalarımızın yaptıklarıyla kalamayız, biz de yürümeliyiz. Ama nereye? İşte bilimkurgu burada devreye giriyor. Nereye ne şekilde gideceğimizi tasarlamak bilimkurgunun temel işlevidir. Eğer bir toplum yücelmek istiyorsa ki Türk Milleti yücelmek zorundadır, ilahi bir görev üstlenecekse ki Türk Milleti bu görevin görevlisidir. Bu durumda geleceğe yönelik hatta uzak geleceğe yönelik hedef ve de hedefler hazır olmalıdır. Geleceği tasarlamak, geleceği zihinlerde inşa etmek ve de özellikle gençlerin gözlerini geleceğe dikmelerini sağlamak, işte bilimkurgu bunun için öncelikli.

Tamam sizi anladım ama kafama takıldı; bilimkurgunun başarılı olması için okuyanın kökü yani tarih bilgisi de olmalı değil mi?

Bu görüşünüzde çok haklısınız, tarihini bilmeyen birini, her kim isterse kendince geleceğe yönlendirebilir. Böyle bir tuzağa düşen genç için geleceğe yönelik ideal artık o gencin ulusuna ait değildir, onu kullananların idealidir. Kendi milletinden kopuk, başka bir millete hizmet eden biri, sadece bir alet ve edevat konumunda olacaktır.

Yani bilimkurgu okumaya heveslenen bir genç kendi tarihini bilmiyorsa, yanlışla sapabilir. Bu soruna siz nasıl bir çare buldunuz?

Benim yayınlanmış olan her üç kitabım da bilimkurgu türünde roman. Ama geleceğe yönelik kurgular oluştururken kesinlikle Türk Tarihini kök unsur olarak aldım. Hangi kitabımdaki serüveni okursanız okuyun; hem Türk tarihini hem de bu tarihin devamı şeklinde algılanacak olan geleceğe yönelik kurguyu bulursunuz. Böylece kitabımı okuyan bir genç hem Türk Tarihini hem de önündeki hedefi algılar.

Romanlarınızda öz Türkçe sözcükler kullanmaya özen gösterdiğiniz gibi bir kaniya vardım, doğru mu? Bu arada sanırım ben de Türkçeme dikkat eder oldum!

Mehmet Bey, bu konu kanayan bir yaramız durumunda. Ta uzak geçmişte bile dupduru Türkçe, tertemiz anlatış, tertemiz anlayış, çok kolay iletişim sağlayan asil Türkçe, nice milletlere sözcükler veren dahası nice milletlere alfabe veren kutsal Türkçe ne yazık ki tarihler boyunca sürekli, kısmen de olsa kirlletildi. Türk uygarlığını muhafazada ve yaygınlaştırmada gafil kaldık. Sadece dilimizi mi? Edebiyatımızı da tam olarak ortaya koyamadık, tarihimizi de tam olarak ortaya koyamadık... Bütün bunlar neden? Nedenlerden bazıları şunlar: Biz Türkler yedibin yıl öncesinden beri Avrupa'da, onbinyıldan beri Anadolu'da, Mısır'da ve tabi Çin'de o milletleri yönetmişiz, oralara uygarlık ve günün tekniklerini götürmüşüz, o milletleri kötülerden korumuş adalet dağıtmışız. Bütün bunları yaparken atalarımız, ellerinde kalemden çok kılıç bulundurmak zorundaydılar. Bu yüzden Avrupalılar bize "Tanrının Kırbağı" dediler. Bu yüzden Araplar bize "Allahın askerleri" dediler. Dünyanın bunca yerini yöneten atalarımızın sayısı, yönettikleri toplumların sayısına göre çok çok az idi. Bazen o kadar ki, örneğin Peçenekler bir avuç Türk; Asya'dan batıya at koşturduklarında önce Rus Kinezliğini yendiler ardından Tuna Nehri ve çevresini ele geçirdiler. Nice kralları ve derebeylerini yenip ülkelerinin yönetimini aldıktan sonra Balkanlar'a kadar indiler ve Bizans'ı sıkıştırmaya başladılar... Peçeneklerin ele geçirdikleri ülkelerin şehirlerine Peçenek yöneticiler verildi ama şehir başına kaç kişi düşebilir ki!.. Bir tarafta bir avuç yönetici diğer tarafta milyonlarca yönetilen. Bu durumda etkin olan dil ve kültür çoğunluğunki oluyordu. Bir de bunun üzerine atalarımızın, yönettikleri her milletin dil, din ve kültürlerine dokunmayıp onlara saygı göstermelerini ekleyin... Bu konudaki bir başka olumsuz etki de din ile ilgili olmuştur. Örneğin Hristiyan Türk toplulukları var, Gagavuzlar (Gökoğuzlar) gibi. Hemen hepsinin adı Hristiyan adı, soyadları ise Türkçe. Biz Müslüman Türklerde de aynı, çoğumuzun adı Arapça soyadımız ise Türkçe. Dildeki yozlaşma sadece dinle de bağlantılı değildir. Kokuşma ilk önce kişi adlarında başlamış. Selçuklu İmparatorluğu zamanında (İran'ın tamamı sınırlarımız içinde olduğundan) dilimize çok miktarda Farsça girmiş. Pek çok Farsça sözcüğün yanı sıra şu Türk Başbuğlarının adlarına bir bakın: Başlangıçta Selçik, Aslan, Tuğrul, Alpaslan, Atsız, Berkayaruk, Kutalmış, Kılıçaslan... Gibi öz Türkçe iken sonraları: Alaattin, Keykubat, Keykavus, Keyhüsrev... İşte Güzel Türkçemize sürülen kirler! Karamanoğlu Mehmet Bey niçin feryat ediyordu?... Bu arada Selçuklu İmparatorluğu zamanında dilimize Arapça sözcükler de girmiş. Ama Arapçanın dilimizi işgal etmesi Osmanlı İmparatorluğu zamanında olmuştur. Bizde yabancıyı, bizden olmayanı savunmak bazı güdük akıllılar için özel bir tutku durumundadır. Dilimize giren Arapça sözcükler için dini öne çıkarıverirler! Bunun doğru olmadığını sayfalarca, kanıtlarıyla anlatabilirim. Ama kısaca şunu belirteyim. Tertemiz Türkçenin içine Arapça sözcüklerin sokulması hiçbir dini gerekçeyle açıklanamaz.

Türkçeyi kirleten sadece Arapça ve Farsça mı?

Sabret Mehmet Bey anlatacağım. Elbette bu iki dilin dışında da Türkçenin yozlaşmasına yol açan diğer diller var. Tarihi akış içinde son yüzyılda ve özellikle günümüzde Avrupa dilleri, en çok da İngilizce Türkçeyi kirlletmekte. Bu konuda yoğun bir eksi propaganda çalışması yıllardır sürdürülmekte. Durum çok vahim bir hal aldı, neresinden tutsan elinde kalıyor: İşyeri adları, üretilen ürünlerin adları özellikle şehirlerde kirli bir tabaka oluşturdu. İngilizce eğitim veren yüksek okullar var, İngiltere'de Türkçe eğitim veren yüksek okul var mı? İngilizce Eğitim verilen Orta öğretim okulları var, İngiltere'de Türkçe eğitim veren orta öğretim okulları mı var? Anaokulunda ve kreşlerde bile İngilizce öğretilmek isteniyor! Hainliğin bu kadarına pes!!! Mehmet Bey, bir devlet düşünün; yüksek öğrenimde tez veren öğrencisi, bir başka ülkenin dili ile yazmak zorunda bırakılıyor!.. Bunlar 'Hüsnüyadis'ten daha hainler. Özellikle görüntülü basında bazı kendini bilmez sunucu ve konuşmacılar, Türkçe konuşup

dururken hemen bir gâvurca sözcüğü araya sıkıştırıyorlar. Akıllarınca kendilerini bilgili gösterme çabasıyla gâvurca söz ve deyimler söyleyiyorlar, bunları çok iğrenç buluyorum. Almanlar, Fransızlar ve İtalyanlar dillerini nasıl koruyorlar, nasıl kanunlar çıkarıyorlar, bunları hiçbir Türk yetkilisi görmez mi?... Mehmet Bey, ben şimdi bunları sana anlatıyorum sen de yazacaksın ya; hemen bazıları, Hükümeti, bir partiyi veya bir ideolojiyi hedef aldığım fikrine kapılırlar. Hayır öyle değil. Bu sorun Tarihler boyunca var olmuştur ancak en kötüsü; Milli Eğitimimizin üst düzey temel planlanmasını yapan bir komisyonun başka bir devletin çaşıtlarına bırakılmasıdır. Bu ihanet 1940'lı yıllarda yapılan, Serv benzeri anlaşmayla olmuştur.

Evet, romanlarınızda Türkçeye özen göstermenizin sebebi anlaşılıyor. Pekiyi sizce ne yapmalı?

Bence öncelikle yapılması gerekenler şunlar: İşyeri adlarında ve ürün adlarında Türkçe olmayan sözcükler yasaklanmalı, tıpkı pek çok ülkede, hem de Avrupa ülkesinde olduğu gibi. Yazılı, sözlü ve görüntülü basın kuruluşlarında Türkçeden başka sözcükleri kullananlar için caydırıcı yaptırımlar uygulanabilecek yasalar çıkarılmalı. Eğitim ve öğretim dilimiz daha anaokulundan itibaren en yüksek okullara kadar kesinlikle Türkçe olmalı. Dış işleri ve ticaret gibi konularda gerekli yabancı diller için; üniversite bitirmiş, Türk dilini ve Türk kültürünü çok iyi bilenlerden yeteri kadar öğrencimiz, ana dili gibi yabancı dil öğrenecek şekilde düzenlemeler yapılmalı. Bunlara benzer daha çok ayrıntı sıralanabilir... Bütün bunları yaparken; hangi milletin dilinden gelirse gelsin artık Türkçeleşmiş sözcükler Türkçenin içinde hazmedilmeli. Henüz Türkçeyle bütünleşememiş yabancı sözcükler hemen ayıklanmalı. Hele Türkçede karşılığı olan yabancı sözcükler öncelikle terk edilmeli. Türkçe karşılığı olmayan ve de henüz yepyeni bir sözcük ile karşılaşıldığında, Türk Dil Kurumu'nun öncülüğünde hemen bir karşılık bulunmalı, buna en iyi örnek bence gâvurca 'computer' sözcüğünün yerine hemen 'bilgisayar' sözcüğünün kullanıma sokulmasıdır... Ben burada, size çok kısa özet bilgiler vermeye çalışıyorum, söyleyebileceğim daha çok şey var. Kaldı ki bu konuda benden kat kat üstün bilgilere sahip bilim insanlarımız var, yani yapılacakları tasarlamak ve uygulamak için Türkiye her türlü olanağa sahip.

Böyle bir çalışmada başarılı olmak için neler önerirsiniz?

Yapılacakları tasarlamak ve yasaları çıkarmak elbette çok önemli ama bunun devamında; eğitim-öğretimde, basın yayın organlarında hatta günlük yaşamda sıkı bir takiple tasarlananların kökleşmesi sağlanmalı. Bir başka önemli husus ise insanlarımıza okuma alışkanlığı kazandırmamızdır. Bunun için devlet ve edebiyat dünyamız ele ele vererek sıkı bir çalışma içine girmeliler. Böyle bir çalışmaya yazar ve şairlerimizin hemen hepsinin özverili olarak katılacağına inanıyorum. Ve yine inanıyorum ki kısa sürede sonuç alırız. Bunun en yakın örneği bizim Nevzuhur. Hiçbir karşılık beklemeden, kendi olanaklarımızla bu savaşın içine girdik, umarım kendi çapımızda başarılı oluruz.

Ali Bey, savaştan mı bahsettiniz?

Evet savaş diyorum ama bu topla tüfekte değil kalemle yapılan bir savaş. Milletler arasındaki kültür savaşları ezelden beri hep vardı ama çağımızda; iletişim araçlarının elektrik hızına ulaşması, dünyanın hemen her yerine ulaşılabilmesi sonucu milletler arası kültür savaşı sıcak savaştan daha önemli ve tehlikeli hale gelmiştir. Güçlü ve bilinçli milletler diğer milletlerin halklarını etkileri altına almak için saldırmaktadırlar. Biz ise ne yazık ki henüz, bari kendimizi savunalım aşamasındayız. Bizler, yani bu dergiyi size sunanlar, savunma savaşının gönüllü kaleşörleri olma çabamızdayız.

Ali Bey teşekkür ederim, sizi yordum.

Ne demek, faydalı olabilirsem bu beni mutlu eder...

DERGİLER DERYÂSINDAN – 10

ÜNİVERSİTE GİBİ İLİM YUVASI, MİLLET MECLİSİ GİBİ SİYASET MEYDANI İŞLEVİ GÖREN ASIRLIK YAYIN ÇINARI: TÜRK YURDU DERGİSİ

OĞUZ ÇETİNOĞLU – MEHMET ŞADİ POLAT

ocetinoglu@ttmail.com

msadipolat@gmail.com

İstanbul'da 24 Ocak 1911 târihinde, *Fikir, kültür, sanat ve siyaset dergisi* olarak, 'Türklerin Fâidesine Çalışır' açıklaması ve 'Onbeş günde bir' yayın programıyla, daha sonra adı; Türk Ocakları olarak değiştirilen Türk Yurdu Cemiyeti tarafından kültür dünyamıza kazandırıldı.

Türk Yurdu dergisi, 25 Aralık 1908 tarihinde kurulan Türk Yurdu Cemiyeti, kısa bir süre sonra kapanınca, 18 Ağustos 1911 tarihinde kurulan Türk Ocağı'nın yayın organı durumuna geçti. O günden 2011 yılına kadar 100 yıl boyunca, Türkiye'de yayınlanan en uzun ömürlü dergidir.

Derginin ilk sayısı 4, ikinci sayısı 3, üçüncü, dördüncü ve beşinci sayıları ikiye baskı yaptı. Bütün Türk dünyasında büyük ilgi ile karşılandı. Rusya gelişmelerden korktu ve derginin Rus Çarlığı'nın yönetimi altındaki bölgelere girişi yasaklandı.

İlk yıl, derginin İmtiyaz sâhipliği ve yönetimi; Mehmet Emin Yurdakul ile Yusuf Akçura arasında birkaç defa el değiştirdi.

Türkiye'de Türkçülük fikriyatının gelişmesinde çok önemli roller üstlenen Türk Yurdu Dergisi'nin Birinci sayısında yer alan 'Türk Yurdu' imzâlı 'Maksat ve Meslek' başlıklı kısa sunuş yazısında dergi, kendisini şöyle tanıtıyordu: 'Türklüğe hizmet etmek, Türklere fâide dokundurmak istiyoruz. Maksadımız, işte budur. Maksada erişmek için hangi yollardan yürüyeceğimizi, mecmuamızın münderecâtı göstereceğinden, mesleğimizin teşrihini fazla buluyoruz. Tanrı yardımcımız olsun!'

18 X 25 santim ölçülerinde, 16 sayfalık ilk sayıdaki bir şiirin, bir hikâyenin ve makalelerin başlıkları ve yazarları şöyle idi: *Demirci (Şiir): Mehmet Emin (Yurdakul). *Üzümcü (Hikâye): Ahmet Hikmet (Muftuoğlu). *Büyük Millî Emeller: Can Bey. *Türk Âlemi: Ahmet Agayev (Ağaoğlu). *Müverrih Leon Cahun ve Muallim Barthold'a Göre Cengiz Han: Akçuraoglu Yusuf. *Türk Âleminde: A.Y.

İkinci sayısında şu açıklama vardı: "Türk Yurdu Dergisi'nin birinci sayısı, her taraftan rağbet gördü. Bu rağbet, halkımızda ve hususiyetle münevver gençliğimizde millî hissin sağlam ve ateşli olduğunu ispat ederek bizi çok sevindirdi."

Hayriye Melek'in; *İslam Kadını*, Hakkı Süha'nın; O, Yahya Saim'in; *Gam Diyârında*, Reşad Nuri (Güntekin)'in; *Lisan Meselesi ve Tiyatro*, Amasyalı Hüsameddin'in; *Afrasyab Kimdir?*, Ahmed Cevad (Emre)'nin; *Kooperatif Şirketler* başlıklı kalem ürünlerinin, Ayaz İshakî Efendi'ye ait 'bildiri'nin yer aldığı 15 Ağustos 1918 tarihinde çıkan 14. cilt / 161. sayının arka kapağında şu açıklama bulunuyordu:

'Türk Yurdu'nun maksad ve mesleği bir sözle hülâsa edilebilir: **Türk Milliyetperverliği**

Yurdu; canlı, kudretli, coşkun ve inkılâpçı bir fikir manzumesinin mahsulü olarak ortaya çıkmıştır.

Eylül 1926'da çıkan 4. Cilt, 21 sayıdan sonra mecmuanın müdürlüğünü Cemil Behçet Bey üstlendi. Görevini Temmuz 1927'de çıkan 5. cildin 31 sayısında Enver Kâmil Bey'e devretti. Eylül 1927 - Ocak 1928 arası, yeni bir değişikliklerle derginin ölçüleri 21 X 28 santim oldu. 1928 Ağustosunda dergide yeni değişiklikler yapıldı. Latin harfleriyle Arap harfleri birlikte kullanıldı. 202. sayıda Ferit Celâl'in, *Milliyet Meselesi* konulu yazısında, sadece başlıkta Latin harfleri kullanıldı. 204. sayıda İzzet Ulvi, ocaklılara ithaf ettiği *Sönmez Ateş* başlıklı şiiri, bütünüyle Latin harfleri ile yayımlandı. Dergi 1929 Şubatında tamamen yeni harflerle çıkmaya başladı.

Dergi isminin hemen altında; *Türk Ocakları'nın fikirlerini neşreder aylık mecmuadır.* Cümlesi yer alıyordu. 1929-1930 yılları arasında derginin müdürlüğünü Ferit Celâl Bey üstlendi. 10 Nisan 1931'de Türk Ocağı'nın kapatılmasıyla Türk Yurdu da yayınına ara verdi.

Türk Yurdu; yayın hayatı boyunca millî kültür ve şuurun savunucusu olarak yayın yaptı. Kültür meselelerinin yanısıra iktisadî, siyasî ve içtimai meselelerle de ilgilendi. Böylece derginin muhtevası genişledi. Fikriyat, içtimaiyat, iktisadiyat, edebiyat, lisaniyat, matbuat, Türkiyat, tarih, arkeoloji, coğrafya, etnografya, tenkit, seyahat, muhasebe, temaşa, şiir, hikâye, nesir, eski ve yeni eserler, mektup, mimarlık, resim, musikî, terceme-i hal, bibliyografya, sağlık, spor, talim ve terbiye, felsefe, hars tetkikleri, Türklük şuuru ve benzeri değişik konular derginin muhtevasına ait ana başlıklar olarak görüldü. Bu başlıklara 1942-1970 yılları arasında: İlahiyat, hukuk, psikoloji, maarif, fen, tıp, dil, sanat, aile, neşriyat, haberler, fikir ve mefkûre, tenkit ve tahlil konuları da eklendi. Derginin 1911-1931 devresinde, genellikle Türkçülük duygularını dile getiren şiirler, odak noktayı oluşturmaktadır. Edebiyat sütunu yanında sosyoloji, tarih, ekonomi, eğitim gibi meseleleri konu edinen yazılara geniş ölçüde yer verildi. Yine derginin muhtelif sayılarında biyografiler, Türklerle ilgili aktüel haberler ve özellikle Rusya'daki Türk basınından iktibaslar yapıldı. Türk Yurdu; batının ilim ve teknolojisini almayı, Türkler için bir *hayat-memat* meselesi kabul ediyordu. Derginin yönetim ve yazar kadrosu; *Halka doğru* anlayışını prensip olarak benimsemişti. Yazarlar, milliyetçi hareket kadar halkçılığın da öncülüğünü yaptılar.

Türk Yurdu Dergisi en aktif ve etkili yayın dönemlerinden birini 1923 - 1931 yılları arasında yaşadı. Bu dönemden başlamak üzere ve tâkip eden yıllarda, Türk tefekkür hayatında bilinen bütün önemli simaları, dergide yazmışlardır. Başlıca isimler: Mehmed Emin (Yurdakul), Ahmed Hikmet (Müftüoğlu), Ömer Seyfeddin, Ziya Gökalp, Ali Canib (Yöntem), Yusuf Akçura, Ahmed Ağaoğlu, Gaspıralı İsmail, Ayaz İshakî, Vele Çelebi, Necib Âsım (Yasıksız), Bursalı Mehmed Tahir, Fuad Köprülü, Abdülhak Hâmid (Tahrân), Süleyman Nazif, Ziyetullah Nuşirevan, Rıza Nur, Rıza Tevfik (Bölükbaşı), Sadri Maksudi (Arsal), Zeki Velidi (Togan), Celâl Sahir (Erozan), Enis Behiç (Koryürek), Kemaleddin Kâmi (Kamu), Yusuf Ziya (Ortaç), Halid Fahri (Ozansoy), Faruk Nafiz (Çamlıbel), Orhan Seyfi (Orhon), İbrahim Alâeddin (Gövsâ), İsmail Safa, Samih Rifat, Aka Gündüz, Hakkı Süha, Ömer Bedreddin (Uşaklı), Müfid Ratib, İshak Refet, Feyzullah Sacid, İzzet Ulvi, Nahid Sırrı (Örik), Midhat Cemal (Kuntay), Behçet Kemal (Çağlar), Ahmed Muhip (Dranas), Necip Fazıl (Kısakürek), Halide Nusret (Zorlutuna), Vasfi Mahir (Kocatürk), Halide Edib (Adivar), Yakup Kadri (Karaosmanoğlu), Refik Halid (Karay), Ruşen Eşref (Ünaydın), Hamdullah Subhi (Tanrıöver), Hüseyin Cahid (Yalçın), Reşat Nuri (Güntekin), Falih Rıfkı (Atay), Müfide Ferid (Tek), Abdülhak Şinasi (Hisar), Ferid Celâl, Fâzıl Ahmed (Aykaç), Dr. Hasan Ferid (Cansever), Ahmed Cevad (Emre), Besim Atalay, Kilisli Muallim Rifat, Dr. Fahreddin Kerim (Gökay), Selim Sırrı (Tarcan), Reşid Saffet (Atabinen), Mehmet Saffet, Abdullah Battal (Taymas), Ispartalı Hakkı, Ali Rıza Seyfi, Yahya Saim, Hasan Fehmi, Hasan Cemil, Halim Sabit, Refet Avni, Tahsin Nahid, Nüzhet Hâşim, Dr. Âkil Muhtar, Dr. Abdullah Cevdet, Celâl Nuri (İleri), Hamdizâde Abdülkadir Bey, Ragıp Hulusi, Hamid

Zübeyr (Koşay), Kâzım Nâmi, Cevdet Memduh (Altar), Tevfik Nureddin, Celâl Esad (Arseven), Mimar Kemaleddin, Mirnar Hikmet, Kemal Lokman, Hüseyin Avni Lifij, Nafi Atuf, Edhem Nejad, Lebib Selim, Hilmi Ziya (Ülken), Ziyaeddin Fahri (Fındıkoğlu), Hilmi A. Malik, Remzi Oğuz (Arık), Akdes Nimet (Kurat), Cemil Sena (Ongun), Nurullah Ataç ve diğerleri. Türk Yurdu, bu zengin kadro ile mektep olma özelliği taşımıştır.

Üçüncü Seri: Türk Yurdu Dergisi, uzun bir aradan sonra, 1 Eylül 1942 tarihinde, ilk yıllarda olduğu gibi, 18 X 25 Cm ölçülerinde, başlık altındaki; *Türklerin faydasına çalışır. Onbeş günde bir çıkar.* Cümlesi ile yayın hayatına döndü. 1943 yılının yarısına kadar belirsiz aralıklarla çıkan 8 sayı, 26. ciltte toplandı. Aynı yıl 27. cilde başlandı. 15 Aralık 1943 tarihinde çıkan 1 ve 2 sayısı ile yayına yeniden ara verildi. Bu ara 1954 yılına kadar devam etti.

Dördüncü Seri: Yayımına, Temmuz 1954'te; yeni seride 1, başlangıcından itibaren (Üçüncü dönemde çıkan 8 sayı hesaba katılmaksızın) 234. sayı ile başlandı. Aylık yayın programı ile yayınlanan derginin Ağustos 1954'te çıkan yeni seride 2, genel olarak 235. sayıdaki künye bilgilerinde sâhibi: Ankara Türk Ocağı adına İzmir mebusu Halûk Okeren, Mesul Müdürü: Avukat Aziz Ocaklıoğlu idi. Kasım 1954'te çıkan 238. sayıda Abdülhak Şinasi Hisar neşriyatı idare eden müdür oldu. Ocak 1955'ten Haziran 1957'ye kadar derginin sahipliğini Türk Ocakları Merkez Heyeti Reisi Hamdullah Subhi Tanrıöver üstlendi. Dergi bu dönemde, ayda bir yayın programı ile 37 sayı yayınlandı.

Beşinci Seri: İki yıllık bir aradan sonra, Mart 1959'da Türk Yurdu Dergisi; yeni seride 1., genel seride 271. sayı ile *her ayın onbeşinde* yayımlanmak üzere büyük boy olarak yayın hayatına döndü. Sâhibi: Türk Ocakları Genel Merkezi adına Prof. Dr. Osman Turan, Müdürü: Dr. Saadetin Bilgiç'tir. Haziran 1959 Yazı İşleri Müdürlüğünü, bir sayı için Prof. Dr. Emin Bilgiç üstlendi. Temmuz 1959'da çıkan 275. sayıda bu görevi Mehmet Galip Erdem devraldı. 1967 yılına kadar dergi yönetiminde Prof. Necati Akder, Oktay Evinç, Hamdullah Subhi Tanrıöver, Avni Yalçıntaş, Fethi Erden, Hasan Aksay, Muzaffer İrdem, Prof. Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu gibi kişiler görev aldılar. Geçen süre içinde dergi yayımı aralıklarla devam etti ve 71 sayı çıktıktan sonra genel sıralamada 341. sayı ile Kasım 1967'de yayına bir defa daha ara verildi.

Altıncı Seri: Türk Yurdu Dergisi, 60. yaşını idrak ederken, 1970 yılının Ocak, Şubat, Mart ve Nisan aylarında yalnızca 4 sayı yayınlanabildi. Bu dönemde derginin sâhibi Prof. Dr. Osman Turan, Sorumlu Neşriyat Müdürü ise Osman Yüksel Serdengeçti'dir.

Yedinci Seri: Bu serinin yayımına Şubat 1987'de İstanbul'da başlandı. Sâhibi: Türk Ocakları Merkez Heyeti adına Prof. Dr. Orhan Düzgüneş. Umumi Neşriyat Müdürü: Prof. Dr. Reşat Genç. Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Dr. Cezmi Bayram idi. Yazı heyetinde: Galip Erdem, Prof. Dr. Emin Bilgiç, Prof. Dr. Şaban Karataş, Prof. Dr. Mustafa Kafalı, Prof. Dr. Râsih Demirci ve Alâeddin Korkmaz yer almaktaydı. Yayın Kurulu'nun Ankara'da, Yazı İşleri Müdürü ile baskı işlerinin İstanbul'da olması sebebiyle karşılaşılan zorluklar sebebiyle 26 sayı çıkarıldıktan sonra derginin yayını Ankara'ya nakledildi.

Kasım 1987'de yayınlanan 27. sayıdan itibaren yayına Ankara'da Genel Merkez tarafından yayınlanan derginin Yazı İşleri Müdürü: Orhan Çakır idi. Bu görevi 1991 yılında Orhan Kavuncu, 1992'de Alâeddin Korkmaz, Umumi Neşriyat Müdürü sıfatı ile üstlendi.

1994 yılında, Türk Ocakları Genel Başkanlığı'na Sadi Somuncuoğlu'nun seçilmesi üzerine Osman Çakır yeniden Yazı İşleri Müdürlüğü'ne getirildi. 1995'te Mustafa Yılmaz Umumi Neşriyat ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü, Süleyman Öğütlü ise Yayın Koordinatörü oldu. İmtiyaz sâhipliği 1996'da Necati Gültekin'e, 1998'de Nuri Gürgür'e geçti. O yıl Çağatay Özdemir Umumi Neşriyat Müdürlüğü'ne, Osman Çakır Yazı İşleri Müdürlüğü'ne getirildi. Ocak 1998 yılında dergide Yayın, Bilim ve

Danışma kurulları oluşturuldu. Umumi Neşriyat Müdürlüğü'nü Necmeddin Sefercioğlu üstlendi. Haziran 2000'de Çağatay Özdemir Genel Yayın Müdürü, Necmeddin Sefercioğlu ise Osman Çakır'ın yerine Yazı İşleri Sorumlu Müdürü oldu.

Yedinci seride, Eylül 2009'da yayınlanan 265 sayılı Türk Yurdu Mecmuası'nın kapağında; 'Kültürel ikinci kimlikler, üst ortak kimliğin önüne geçirilemez.' ve 'Modern millî devlet, ferdi hürriyetlerin önünü kapatmaz' cümleleri dikkat çekiyordu. Dosya konusu; 'Millî Devlet Soruşturması – Ergenekon Destanı' başlığıyla belirlenmişti. 'Millî Devlet Soruşturması'nda; Nevzat Kösoğlu'nun, Mehmet Öz'ün, Durmuş Hocaoglu'nun, Naci Bostancı'nın, Erol Göka'nın, Aydın Menderes'in, Ümit Özdağ'ın, Serdar Sağlam'ın, Fahri Atasoy'un, Abdülkadir İlgen'in konuya ilişkin cevapları var. Bu sayının röportajını Mâcit Soydan, Türk Ocakları Genel Başkanı Nuri Gürgür ile yapıyor. Konu: 'Kürt Açılımı.' Mehmet Öz; 'Mesele ve Çözüm: Nasıl Yaklaşmalı' başlıklı yazısında 'Kürt Açılımı'nı tahlil ediyor. Bu sayının 2. dosyasının konusu: *Ergenekon Destanı*. Dosyada; Dursun Yıldırım, İsa Özkan, Üçler Bulduk, Altan Deliorman ve Ahmet Taşağıl imzalı yorumlar var. Derginin içeriğini oluşturan diğer yazıların başlıkları ve yazarları şöyle: **Uygur Yazması Oğuz Kağan Destanı'ndaki İnanç Motifleri*: Mehmet Fetih Devlez. **Kutadgubilig'de Yüz ve Etik İlişkisi*: Cevriye Demir Güneş. **İkili Standartların Azerbaycan'a Etkisi*: Ali Şâmil Hüseyinoğlu. **Kırgızistan'da Misyonerlik Faaliyetleri*: Gülnisa Aynakulova. **Kuruluşundan Günümüze Trabzon Türk Ocağı'nın Yayınları*: Mehmet Uzun (Babaoğlu). Derginin diğer sayfalarında; Filiz Avşar'ın *Kıbrıs Gezisi* notları, Süleyman Hayri Bolay'ın; *Haluk Karamağaralı'yı* tanıtan yazısı, Hüseyin Yıldız'ın kitap tanıtımı, Yavuz Kartallıoğlu'nun 'Alfabelerin Dili' başlıklı makalesi ve Türk Dünyasından, Türk Ocakları'ndan haberler yer alıyor.

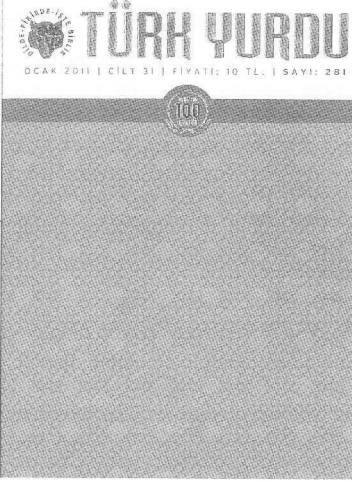
Aralık 2009'da çıkan 268. sayı; 88 sayfadır. Bu sayıyı oluşturan yazıların başlıkları ve yazarları:

**Alacakaranlıkta Açılım Denemeleri Sürerken*: Nuri Gürgür. **Bağımsız Özbekistan'ın 19. Yılı Başlarken Parlamento Seçimleri ve Uluslararası İlişkiler*: Orhan Kavuncu. **Biyo-Politik İktidar ve Zorbalık Üzerine*: Özcan Yeniçeri. **Pagan Kültür ve Liberalizm*: Süleyman Eryiğit. **Açılımın Açılımı*: Milay Köktürk. **Milliyetçilik, Ulusalılık, Dindarlık*: Fahri Atasoy. **Devlete Sahibiyyət veya 'Bozgunda Bir Fetih Düşü'*: Abdülkadir İlgen. **Mehmet Âkif'in Şiirlerinde Yoksul İnsan Manzaraları*: Nezahat Özcan. **Âkif'in 'Bülbül' Şiiri ile Vahabzade'nin 'Okuma Bülbül' Şiirlerinin Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi*: Seriyeye Gündoğdu. **Balkanlarda Bir Cevlân*: Süleyman Hayri Bolay. **Kâmil Turan*: Necmeddin Sefercioğlu. **Osmanlı Devleti'nde Yerel Seçimlerin Gelişimi*: Bilge Kağan Şakacı. **Üç Güzeller Masalı*: Nâzım H. Polat. **Dilin Kemiği - Türk Tipi Yabancı Dille Eğitim*: Yavuz Kartallıoğlu.

Bu sayının dosya konusu olan Prof. Dr. Ercüment Kuran hakkındaki yazılar; Ahmet Yaşar Ocak, Mehmet Öz, Fahri Unan, Ömer Özcan, Yunus Koç, Mehmet Özden, Bayram Kodaman ve Harun Yöndem tarafından okuyucuya sunuldu.

Derginin diğer sayfalarında; Türk Dünyasından ve Türk Ocaklarından Haberler ile 2009 yılında yayınlanan 12 sayıda yer alan makaleler ile ilgili dizin bulunmaktadır. Bu listeden anlaşıldığına göre sözü edilen dergilerde; 204 yazarın her biri birbirinden değerli 428 adet makalesi yer alıyor.

Yedinci seri dönemi, Türk Yurdu'nun en istikrarlı dönemidir. 2011 yılının Ocak ayında aynı ekiple dergi, 31.cilt (genel sıralamada 63) 281. sayıya ulaştı. Genel sıralamadaki rakam ise 642'dir.

Yüz Yaşında (özel sayı)

Bu sayıdaki künye bilgileri şöyledir: Sahibi: Türk Ocakları Basın, Yayın ve Eğitim Hizmetleri İşletmesi adına Galip Tamur. Genel Yayın Müdürü: Prof. Dr. M. Çağatay Özdemir. Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Prof. Dr. Necmeddin Sefercioğlu. Yayın Kurulu: Yrd. Doç. Dr. Bahri Ata, Dr. İbrahim Atabey, Dr. Fahri Atasoy, Yard. Doç. Dr. Levent Bayraktar, Ömer Bekeç, Prof. Dr. Ali Birinci, Nejat Çoğal, (Rahmetli) Galip Erdem, Dr. Süleyman Eryiğit, Yücel Hacaloğlu, Doç. Dr. Yunus Koç, Ömer Özcan, Yrd. Doç. Dr. Serdar Sağlam, Yrd. Doç. Dr. Yavuz Kartallıoğlu ve Prof. Dr. Özcan Yeniçeri.

Akademik Danışma ve Hakem Kurulu: Prof. Dr. Ülker Akkutay (Gazi Ü.), Prof. Dr. Şerif Aktaş (Gazi Ü.), Prof. Dr. Mustafa Erkal (İstanbul Ü.), Prof. Dr. Feyzullah Eroğlu (Pamukkale Ü.), Prof. Dr. Ali Güler (İzmit Ü.), Prof. Dr. Ali Osman Gündoğan (Muğla Ü.), Prof. Dr. Leyla Karahan (Gazi Ü.), Prof. Dr. Bayram Kodaman (S. Demirel Ü.), Prof. Dr. Hasan Onat (Ankara Ü.), Prof. Dr. N. Hikmet Polat (Gazi Ü.), Prof. Dr. Mehmet Şahingöz (Gazi Ü.), Prof. Dr. İsmail Yakıt (Akdeniz Ü.), Prof. Dr. Bahaeddin Yediyıldız (Hacettepe Ü.) ve Prof. Dr. Dursun Yıldırım (Hacettepe Ü.).

Türk Ocakları Merkez Yönetim Kurulu: Genel Başkan: Nuri Gürgür. Genel Başkan Yardımcısı: Efendi Barutçu. Genel Sekreter: Prof. Dr. Orhan Kavuncu. Genel Muhasip: Galip Tamur. Genel Sekreter Yardımcısı: Osman Oktay. Genel Sekreter Yardımcısı: Yard. Doç. Dr. Bülent Aksoy. Üyeler: Prof. Dr. Orhan Arslan, Prof. Dr. M. Çağatay Özdemir, Prof. Dr. Özcan Yeniçeri, Kerim Ünal, Dr. Fahri Atasoy.

Denetleme Kurulu: Başkan: Prof. Dr. Rasih Demirci. Raportör: Yard. Doç. Dr. İbrahim Atabey, Üye: Zafer Sâdikoğlu.

Türk Yurdu, uzun yıllar Türk gençliğine ve Türk aydınına millî bir ruh vermiş, onları millî ülküler etrafında kenetlemeyi başarmıştır. İlime, sanata, edebiyata ve kültüre büyük önem veren Türk Yurdu, bu yolda çalışan Türk Ocakları ile bütünleşerek ölümsüzleşmiştir. Tam 100 yıl ayakta kalan Türk Yurdu, bundan sonraki 100 yıllarda da başarısını sürdürür inşallah.

Türk Yurdu Dergisi üzerinde Mehmet Bilgin lisans tezi için incelemeler yapmış, çalışmalarını 1978 yılında, *Türk Yurdu Dizini 1911-1931* adı ile kitap hâlinde yayımlamıştır. Diğer bir çalışma da *Türk Yurdu Üzerinde Bir İnceleme 1911-1931* adı ile doktora tezi olarak Hüseyin Tuncer tarafından gerçekleştirilmiştir.

Asırlık yayın organı Türk Yurdu Dergisi'nin iletişim kanalları: Genel Merkez: Türk Ocağı Caddesi Prof. Dr. Osman Turan Sokağı Nu: 1 Balgat / Ankara Telefon: 0.312-284 35 90 İdare Yeri: Sezenler Caddesi Nu: 4/12 Sıhhiye / Ankara Telefon ve Belgegeçer: 0.312-229 69 74 Yazışma Adresi Posta Kutusu: 429 Yenışehir / Ankara. turkyurdu@turkyurdu.com.tr turkocagi@turkocagi.org.tr www.turkocagi.org.tr / Türk Yurdu Web Sitesi: www.turkyurdu.com.tr

TÜRK YURDU DERGİSİ'Nİ YAYINLAYAN TÜRK OCAKLARI:

Türk Ocakları, 1909 yılında; Osmanlı Devleti'nin çözülme ve yıkılma sürecinin ağır şartları altında bunaldığı, Türk millî varlığının yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kaldığı bir ortamda millî bir ihtiyacın karşılanması amacıyla Türk Derneği adı ile kurulmuştu. 31 Ağustos 1911 tarihinde Türk Yurdu Cemiyeti adı ile yeniden kuruldu. Türkçülük düşüncesinin gelişmesini ve yeni nesillere benimsetilmesini amaçlıyordu. Derneğin Kurucuları arasında; 190 kişilik kadrosu ile Tıbbiye öğrencileri yanında Mehmet Emin (Yurdakul), Ahmet Hikmet (Müftüoğlu), Ahmet Ağaoğlu, Hüseyinzâde Ali Turan, Yusuf Akçura ve Âkil Muhtar (Özden) gibi Türkçülük akımının önde gelen isimleri vardı. Kurucular Kurulu'nun Başkanlığını Mehmet Emin Yurdakul üstlenmişti. Daha kuruluş işlemleri tamamlanmadan Mehmet Emin (Yurdakul) Erzurum'a vâli olarak tâyin edildi. Bu sebeple Türk Ocağı'nın ilk fiilî başkanı Ahmed Ferid Tek'tir. Genel Başkan Yardımcısı: Yusuf Akçura, Genel sekreter: Mehmet Ali Tevfik oldu. Ocak, kısa zamanda yurdun muhtelif yerlerinde 43 şube açtı. Bir yıl sonra Ahmed Ferid Tek, devlette görev üstlenmesi sebebiyle başkanlık görevini Hamdullah Suphi Tanrıöver'e devretti.

Bu kadronun yönetimindeki Türk Ocakları; Osmanlı Devleti bünyesindeki çeşitli unsurların milliyetçilik hareketleri karşısında Türk milliyetçiliğinin öncüsü olma ve mensup oldukları millete hizmet etme özel görevini üstlendi. Kısa zamanda devrin birçok önemli ilim ve fikir insanını bünyesinde topladı. Ocak çevresinde toplanan bu aydınlar, günlük siyasî çekişmelerin dışında kalarak Türk milliyetçiliğinin yapısını oluşturdular. Bu sebeple Türk Ocağı çevresindeki aydınların çalışmaları sâyesinde Türk milliyetçiliği siyasî, sosyal, iktisadî ve kültürel hayata yeni bakışlar getirmiş, milliyetçilik düşüncesi dönemin etkili ve belirleyici bir fikir akımı haline gelmiştir. Türk Ocakları, üstlenmiş olduğu özel görevle, cihan devletinden millî devlete geçiş döneminde gerçekleştirdiği üstün hizmetlerine günümüzde de devam etmektedir.

Cemiyetin adı 25 Mart 1912'de Türk Ocağı olarak değiştirildi. 13 Kasım 1918 tarihinde İstanbul, İtilâf Devletleri tarafından işgal edilince, işgalciler, Meclis-i Mebusan'dan önce Türk Ocakları'nı kapattılar. Türk Ocağı 23 Nisan 1924'de yeniden açıldı.

Türk Ocakları'nın ikinci açılışı, Reisi Cumhur Mustafa Kemal Paşa'nın emri ile gerçekleşti. Genel Başkanlığa, ilk dönemin son başkanı Hamdullah Suphi Tanrıöver getirildi. Birinci Genel Kurul toplantısına katılan 220 delegenin 180'i Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin üyesidir. Beş sene içerisinde 276 yerleşim bölgesinde şube açıldı.

21 Şubat 1925 tarihinde Ankara'da Türk Ocağı binasının temeli atıldı. Bina, 23 Nisan 1930 tarihinde hizmete girdi.

1931 yılında Türk Ocakları yine Atatürk'ün emri ile kapatılarak mal varlıkları Halkevlerine devredildi. Bu hareketi, Türk Ocakları'nda geliştirilen fikirlerin dışlanması olarak değerlendirmek yanlış olur. O dönemin siyâsî şartları öyle gerektirmişti. Şöyle ki: Cumhuriyet Halk Partisi (CHP)'nin daha aktif çalışmasını temin amacıyla Atatürk'ün emri ile Serbest Fırka adı ile bir parti kuruldu. Halk, bu partiye yöneldi. CHP, güven ve destek kaybına uğradı. Kötüye gidişi önlemek için Serbest Fırka kapatıldı. CHP'ye destek için, Parti'nin yan kuruluşu durumundaki Halkevleri kuruldu. Türk Ocakları'nın görevleri de bu yeni kuruluşa verildi. Görevle birlikte mal varlıkları da...

Türk Ocakları'nın üst düzey yöneticileri, yeni devlet görevleri verilerek mükâfatlandırıldı. Meselâ Genel Başkan Hamdullah Suphi Tanrıöver, Bükreş Büyükelçiliği'ne tâyin edildi. Diğer yöneticiler de parti kademelerine kaydırıldı, kaymakamlık – vâililik gibi görevlere getirildiler.

Türk Ocakları'nın üçüncü açılışı 1949 yılında gerçekleşti. Bu dönemin ilk Genel Başkanı yine Hamdullah Suphi Tanrıöver idi. Tanrıöver'in başkanlığı 1957'ye kadar devam etti. Genel Kurul'da Demokrat Parti (DP) Trabzon milletvekili Prof. Dr. Osman Turan,

Genel Başkan seçildi. Prof. Turan'ın genel başkanlığı 27 Mayıs 1960 İhtilâli ile noktalandı. Bu tarihte genel başkan, diğer DP mensupları ile birlikte tevkif edilerek yargılanmak üzere Yassıada'ya sevk edildi. Prof. Turan, Yassıada duruşmalarında en az cezaya çarptırılan siyâsilerden biridir. Cezâsı bittikten sonra tekrar genel başkan seçildi.

Osman Turan'ın vefatından sonraki genel Başkan, Prof. Dr. Orhan Düzgüneş'tir. Prof. Düzgüneş'in genel başkanlığı 1994'e kadar devam etti. Sonra görevi Sâdi Somuncuoğlu devraldı. Somuncuoğlu'nun milletvekili seçilmesi sebebiyle istifa etmesinden sonra Nuri Gürgür genel başkan seçildi. 2011 yılının başında Türk Ocakları 77 şubesi ile hizmetlerini sürdürüyor. Ayrıca Türk Ocağı Eğitim ve Kültür Vakfı adlı yan kuruluşu vardır. Bu kuruluş vâsıtasıyla, Türk Ocağı Lisesi'ni işletiyor. Diğer bir yan kuruluşu da Türk Ocakları Basın, Yayın ve Eğitim Hizmetleri İşletmesi'dir. Bu kuruluş da Türk Yurdu Dergisi'ni yayınlamaktadır.

ÇANAKKALE**AŞIK KAZANOĞLU**

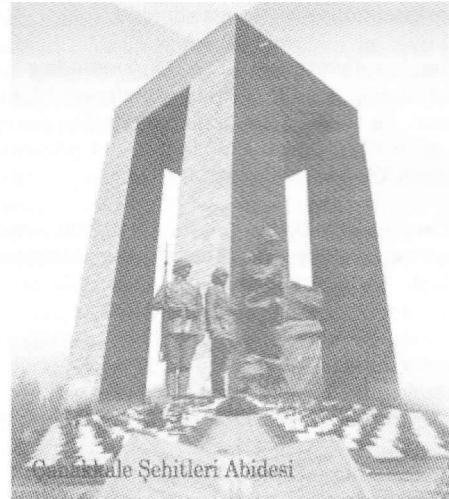
Bin dokuz yüz on beş, yer Çanakkale
Bu savaşa, "Anadolu" yazılı.
İki düşman vurduk, bir mermi ile
Her atışa, "Anadolu" yazılı.

Bir feryat başladı, koca ulusta
İrmaklar dertliydi, denizler hasta
Evlatlar cephede, analar yasta
Akan yaşı, "Anadolu" yazılı.

Düşman cephemizde açmadan, gedik
"Çanakkale, asla geçilmez!" dedik.
Şehit Mehmet'imın başında, dimdik
Duran taş, "Anadolu" yazılı.

Beş bin yıldır esareti bilmedik
Yaradan'dan, hürriyeti diledik.
Bu toprağı, kanımızla suladık
Baştan başa, "Anadolu" yazılı.

Kazanoğlu, taviz vermem, şanımdan
Elbet, bayrak kıymetlidir, canımdan.
Ay yıldızı gökten, rengi kanımdan
Al kumaşa, "Anadolu" yazılı.

Çanakkale Şehitleri Abidesi

1. ULUSLAR ARASI KEMER KONULU ŞİİR YARIŞMASI - ŞARTNAMESİ

Konu: Kemer

Kategori ; 1 - Hece Vezni ve Serbest Vezin.

Koşullar;

1. Yarışmaya yurt içinden ve yurt dışından bütün şairler katılabilirler.
2. Seçici Kurul Üyeleri ve Kemer Sanatçılar Derneği üyeleri yarışmaya katılamazlar.
3. Yarışmaya katılacak şiirler, daha önce hiç yayınlanmamış ve herhangi bir yarışmada ödül almamış olması gerekmektedir.
4. Yarışmacılar en fazla iki şiirle yarışmaya katılabilirler.
5. Şiirler, iki A4 sayfasını geçmeyecek şekilde, Times New Roman yazı karakterinde, 12 punto bilgisayarda yazılarak, 7 nüsha olarak, yazıcıdan çıktısı hazırlanacaktır.
6. Şiir metninin üzerine ad, soyad yazılmayacak sadece rumuz yazılacaktır. Rumuzun yanına 3 rakamdan oluşan bir sayı eklenecektir. (Rumuzlarda karışıklığa ve benzerliğe meydan vermeme açısından . (Örneğin: yalnız martı 007 gibi.)
7. Yarışmacılar; kullandıkları rumuzu, ad ve soyadlarını, fotoğrafı özgeçmişlerini, adres ve telefon bilgilerini, üzerine sadece rumuzlarını yazdıkları kapalı zarfa koyacaklardır.(Bu zarf, üzerine rumuzdan başka hiçbir bilgi yazılmayacak.)
8. Yarışmacılar ; 7 nüsha şiirlerinin çıktısını koydukları üzerinde rumuz yazılı zarf ile kimlik bilgilerini içeren üzerinde yine rumuz yazılı diğer zarfı ayrı bir zarfa koyarak , Bolat ÜNSAL P.K. 111 Kemer / ANTALYA adresine göndereceklerdir. ?
9. Yarışmaya gönderilen şiirler yarışma sonuçlandıktan sonra , ön elemeye tabi tutulacak ön elemeyi geçen şiirler “ Kemer Şiirleri adlı kitap haline getirilip yayınlanarak 2. Kemer Şiir ve Müzik Festivalinde katılımcılara , okullara kütüphanelere okuyuculara dağıtılacaktır. Bu yayından dolayı şairler telif hakkı talep edemezler.
10. Şartnameye uymayan şiirler değerlendirmeye alınmayacaktır.
11. Tüm eserlerin her türlü kullanım hakkı Kemer Sanatçılar Derneği'ne aittir.
12. Şartnamede belirtilmeyen konularda Seçici Kurul kararı geçerlidir.
13. Şiirlerin sorumluluğu yazarlarına aittir.

Teslim Süresi ; Eserler en geç 31 Mayıs 2011 salı saat 17.00 ' a kadar postaya yada kargoya teslim edilecektir . Bu tarih ve saatten sonra gönderilen eserler yarışma dışı kalacaktır.

Yarışma Sonuçları 30 Haziran 2011 tarihinde www.bolatunsal.com ve www.kemergozcu.com adreslerinde duyurulacaktır

Seçici Kurul 1 – Şevki DİNÇAL

2 – Mehmet Nuri PARMAKSIZ

3 – Ayşe Nur YAZICI

4 – Mustafa AKBABA

5 – Cansın EROL

6 - Mustafa ÖNEŞ

Değerlendirme Kriterleri; Yarışmaya başvuran şiirler, Seçici Kurul tarafından belirlenen aşağıdaki kriterlere göre 100 üzerinden puanlama yolu ile değerlendirilecek

1 – Konuya uygunluk

2 - Sanatsal değeri

3 - Türkçe'nin kullanım düzgünlüğü ve zenginliği

Ödüllerin Verilmesi; Ödüllerin verileceği tarih ve etkinlik ileriki bir tarihte açıklanacaktır.

Ödüller; 1. Şiir; 1.000.00 TL. + Plaket

2. Şiir , 750.00 TL. + Plaket

3. Şiir , 500.00 TL. + Plaket

Mansiyon 1 – 250.00 TL. + Plaket

Mansiyon 2 – 250.00 TL. + Plaket

Mansiyon 3 - 250.00 TL. + Plaket

Not : 1 - Yarışmanın 2. etabı; Yarışmaya katılan şiirlerden Kemer Şarkıları yapılacaktır.

2 - Dereceye giren şairlere kazandıkları ödül, yazılı yada sözlü tebligat yapılacaktır.

3 - Dereceye giren şairlerin ödül töreninde bulunma zorunluluğu vardır. Gelmeyenler ödülleri alamazlar. Her hangi bir derece sahibi ödül törenine katılmadığı takdirde, ödül sıralaması aşağıdan yukarıya doğru sıralama kayar. Bu nedenle mansiyonun iki yedeği olacaktır .

4 - Ödül törenine katılamayacak şairlerin, ileride açıklanacak ödül tören gününden en az 10 gün önce mazeretlerini bildirmeleri rica olunur .

Yarışmanın iptali; Kemer Sanatçılar Derneği, her hangi bir sebepten dolayı yarışmayı tek taraflı iptal edebilir, bu nedenle yarışmacılara karşı yükümlülüğü yoktur.

İletişim;

Şartname ve yarışma ile ilgili konularda,

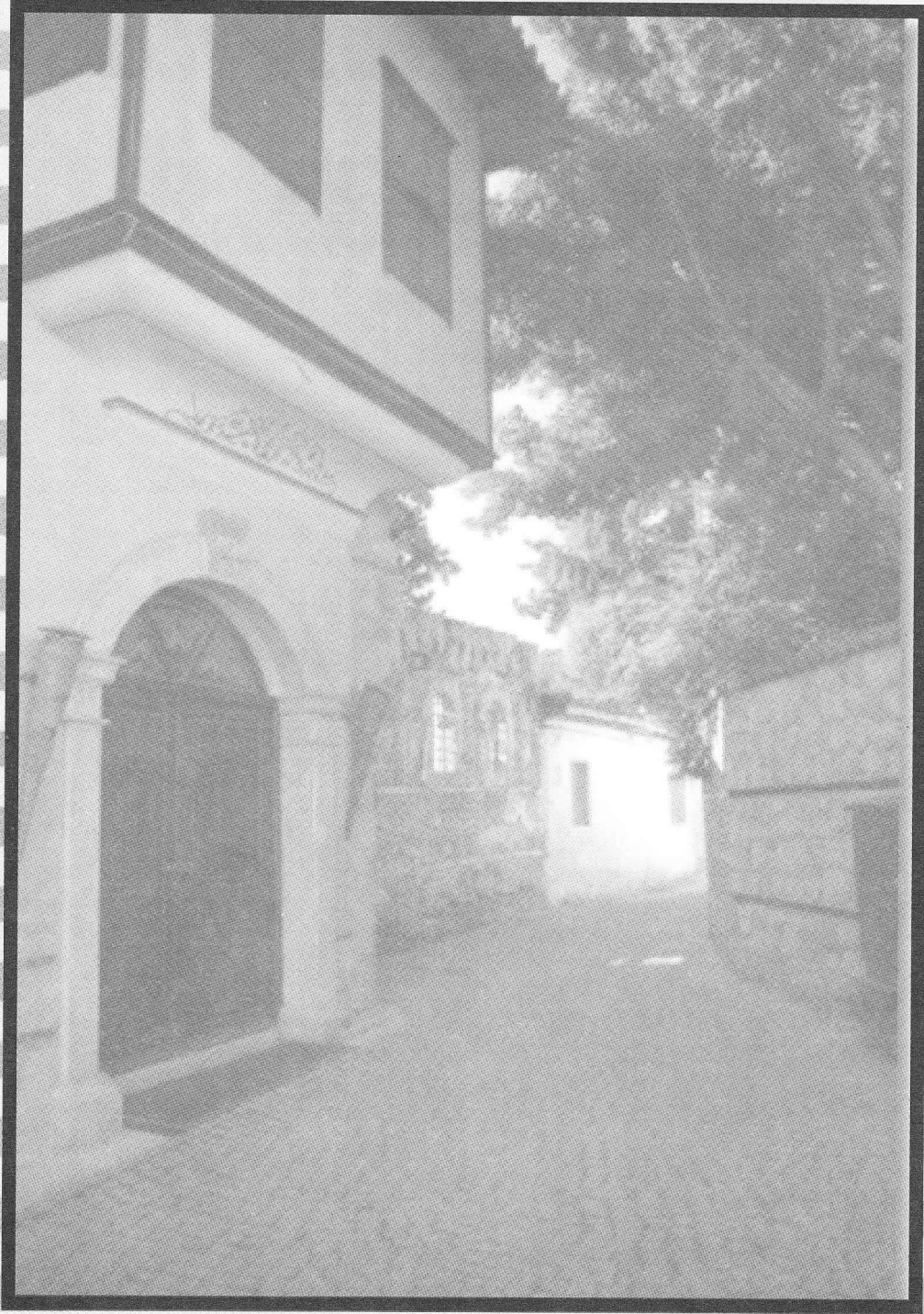
Bolat ÜNSAL 0.532.2659878 ,

bolatunsal@windowslive.com

P.K. 111 Kemer - ANTALYA

Öner Kaçiran 0.533.7610186 ,

onerkaciran@hotmail.com

**Kaleiçi Evleri'nden Bir Görünüm
ANTALYA**